Dosarul nr.1-2166/2022
1-22122717-12-1-18082022

S E N T I N Ţ A
În numele L E G I I

06 octombrie 2023 mun.Chișinău
Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
În componența:
Preşedintelui de ședință, judecător Angela Catană
Grefierului Nicolae Leucă
Cu participarea: procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Denis Cebotari, a apărătorului Mihail Gafton, care acționează în interesele legitime ale inculpatei Vasilenco Valeria,
În lipsa inculpatei Vasilenco Valeria, părții vătămate Rezmerița Ion

Examinînd în şedinţă de judecată publică, cauza penală Vasilenco Valeria Vladimir, a.n.***** domiciliată în mun.Chișinău, str.*****, cetățean a R.Moldova, patru copii minori la întreținere, cu antecedente penale, învinuită în comiterea infracţiunii prevăzute de art.190 alin.(1) din Codul penal,

Cauza a fost repartizată judecătorului Angela Catană conform prevederilor art.344 CPP la 18.08.2022, cauza a fost examinată în perioada 26.09.2022-06.10.2023 instanţa, a

C O N S T A T A T :

1. Inculpata Vasilenco Valeria Vladimir, la 05.06.2022, aproximativ la ora 02:00, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a persoanei, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în timp ce cet.*****, se afla pe str.Calea Basarabiei, mun.Chișinău, sub pretextul de a efectua un apel de pe telefonul mobil de model „*****” cu nr.de IMEI: neidentificat, în care era activă cartela SIM cu nr.*****, la preț de 4000 lei, a însușit de la acesta bunul menționat, după care a plecat într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate, o daună materială considerabilă, în sumă de 4 000 lei.
2. *Organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Vasilenco Valeria Vladimir*, potrivit prevederilor art.190 alin.(1) din Codul penal.

3. Inculpata Vasilenco Valeria, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, în urma căruia instanţa de judecată a anunţat-o în căutare şi după obţinerea informaţiei că în privinţa ultimei s-a intentat un dosar de căutare, a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatei.
4. Potrivit jurisprudenței CtEDO, *cauza Kattan versus România (hotărârea din 21 ianuarie 2014),* s-a statuat că nu va fi încălcat art.6 din CEDO, în cazul când inculpatul contribuie la crearea unei situații, în care în mod rezonabil a putut prevedea consecințele comportamentului său - examinarea cauzei în lipsa sa. În cazul când inculpatul a cunoscut despre desfășurarea judecății și nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o condiție procesuală culpabilă a inculpatului.

În cadrul şedinţei de judecată au fost cercetate următoarele probe:

5. Partea vătămată Rezmerița Ion, în ședințele de judecată nu s-a prezentat. În acest sens, acuzarea a întreprins măsuri în vederea asigurării acestuia în instanță pentru a fi audiat, fiind citat, fiind dispuse aduceri silite și verificată informația privind traversarea frontierei de stat. Fiind prezentate probe incontestabile ale imposibilității prezentării părții vătămate în fața instanței de judecată, instanța a acceptat demersul acuzatorului de stat de a da citire declarațiilor părții vătămate Rezmerița Ion, date în cadrul urmăririi penale.
6. Astfel, partea vătămată *Rezmeriţa Ion,* fiind audiat în cadrul urmăririi penale, a declarat, că este șofer de taxi în cadrul companiei „*****” SRL. La 05.06.2022, aproximativ la ora 02:00, era la muncă pe str.Calea Basarabiei, mun.Chișinău, în apropierea Pieței Agrare, unde o persoană de gen feminin i-a dat din mână și el s-a oprit, aceasta i-a comunicat că dacă o să meargă două călătorii pe gratis o să îi presteze servicii sexuale. El a fost de acord și aceasta s-a urcat în mașină, după care s-au deplasat la Poșta Veche, aceasta a intrat într-un bloc, a stat 5 min., după care a coborît și s-au deplasat la Ciocana, de asemenea a stat puțin și după ce a venit aceasta i-a comunicat să se reîntoarcă la Calea Basarabiei. După ce au ajuns, aceasta l-a rugat să îi dea telefonul pentru a telefona pe cineva. El i-a dat telefonul său personal de model „*****”, de culoare neagră, în care activa cartela SIM cu nr.*****, la prețul de 4000 lei, după care aceasta a ieșit din mașină, a trecut strada și s-a urcat în alt automobil. El a telefonat-o iar aceasta i-a comunicat că în 5 min., vine înapoi și îi întoarce telefonul. A așteptat pe str.Calea Basarabiei până la ora 09:00 min., în tot acest timp persoana îi comunica că în scurt timp o să ajungă, după care telefonul a fost deconectat. A doua zi, s-a deplasat la același loc unde a întâlnit-o pe acea doamnă, care dacă ar vedea-o ar recunoaște-o și a văzut că aceasta este acolo, s-a dat jos din mașină și i-a cerut telefonul, la care aceasta i-a comunicat că cineva i l-a furat. El a vrut să

sune la poliție, însă aceasta dorea să fugă, astfel el a sunat un prieten pe nume Petru, care a venit la fața locului și a telefonat la 112. Toți s-au deplasat la Inspectoratul de Poliție Centru, unde persoana de gen feminin care i-a luat telefonul i-a promis că o să îi întoarcă telefonul sau banii, el a fost de acord. Peste aproximativ două săptămâni, a trecut pe str.Calea Basarabiei și a văzut-o pe acea doamnă, a întrebat-o când îi dă telefonul însă aceasta folosind cuvinte necenzurate, i-a spus că nu o să-i dea nici un telefon. Poate comunica că nu cunoaște cum o cheamă pe acea doamnă și nu are nici cutia de la telefon, pentru a comunica seria acestuia, f.d 21.

7. Totodată, acuzarea de stat a prezentat spre cercetare instanţei de judecată următoarele mijloace probatorii şi mijloace materiale de probă, care în viziunea procurorului ar confirma vinovăţia inculpatei Vasilenco Valeria Vladimir, în comiterea infracţiunii imputate:

- *Conținutul procesului-verbal de recunoaștere după fotografie* din 05.07.2022, potrivit căruia de către partea vătămată Rezmerița Ion, a fost recunoscută persoana din imaginea nr.2, după forma feței, după ochi, după forma gurii, precum și alte trăsături fizice, aceasta fiind învinuita Vasilenco Valeria Vladimir, f.d 25.

Aprecierea instanţei de judecată:

8. Conform prevederilor art.384 CPP, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.
9. Conform prevederilor art.24 alin.(2) CPP, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.
10. Conform prevederilor art.325 alin.(1) CPP, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.
11. Instanța reiterează că potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art.21 din Constituție, art.8 CPP, garantat de art.6 & 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi

întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în predarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

12. Studiind materialele cauzei penale, examinând tot cumulul de probe, instanţa constată că vina inculpatei Vasilenco Valeria Vladimir, în comiterea infracțiunii imputate şi-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătoreşti în următoarele circumstanţe:
13. Conform dispoziției art.51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.
14. Potrivit art.52 Cod penal, se consideră componență a infracțiunii, totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.
15. Conform prevederilor art.113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.
16. Prin prisma doctrinei juridice, *obiectul juridic* al infracțiunii prevăzute de art.190 Cod penal, are un caracter complex: *obiectul juridic principal* îl formează relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar *obiectul juridic secundar* îl constituie relaţiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voinţă şi minimul necesar de încredere.
17. În același timp, *obiectul material* al infracțiunii comise constituie bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.
18. La caz, obiectul material la care s-a atentat prin acțiunile ilegale ale inculpatei Vasilenco Valeria, este telefonul mobil de model „*****”, la preț de 4 000 lei.
19. *Latura obiectivă* a infracţiunii prevăzute la art.190 Cod penal (conform Legii în vigoare la momentul comiterii infracțiunii) avea următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acţiuni: a) acţiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică în sustragere; b) acţiunea adiacentă, care constă în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean; 2) urmările prejudiciabile

sub forma prejudiciului patrimonial efectiv al cărui mărime se situează între limitele de 20 % din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii faptei, și 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei care are un caracter considerabil; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

20. Pentru întrunirea elementelor laturii obiective a escrocheriei este importantă stabilirea conținutului acțiunii adiacente. Din textul dispoziției art.190 Cod penal se deduc că această acțiune trebuie să îndeplinească următoarele trei condiții:1) să se exprime în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane; 2) această inducere în eroare să fie săvârșită prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate în privinţa naturii, calităţilor substanţiale ale obiectului, care a produs daune considerabile.
21. Respectiv, ținând cont de circumstanțele cauzei și scopul urmărit, în acțiunile intenționate ale inculpatei Vasilenco Valeria, se regăsesc elementele laturii obiective ale componenței infracțiunii prevăzute la art.190 alin.(1) Cod penal.
22. În aşa fel, instanța apreciază că, avînd în vedere caracterul însemnat al prejudiciului cauzat în urma inducerii în eroare a persoanei, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, elementul *care a produs daune considerabile* imputat inculpatului urmează fi reţinut în sarcina ultimului.

Încadrarea juridică

Astfel, acțiunile lui Vasilenco Valeria Vladimir, urmează a fi încadrate în temeiul art.190 alin.(1) Cod penal, (conform Legii în vigoare la momentul comiterii infracțiunii) ca *escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, care a produs daune considerabile.*

Individualizarea şi stabilire pedepsei inculpatului

23. Conform art.61 alin.(1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit

infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

24. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art.190 alin.(1) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 850 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.
25. În această ordine de idei, instanţa de judecată conchide că, infracţiunea comisă de către Vasilenco Valeria Vladimir, face parte din categoria infracţiunilor mai puțin grave, comise cu intenţie.
26. La stabilirea pedepsei instanța de judecată ia în considerare prevederile art.75 alin.(1) Cod penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.
27. În conformitate cu alineatul (2), în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.
28. Astfel, instanța menţionează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpaţilor lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatei, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunea săvârşită de către aceasta este una *mai puțin gravă*. În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că, raţionamentul care poate condiţiona aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi

apreciază fapta social-periculoasă, conduita bună, stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului. La fel, este important de a menţiona că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins de inculpat fără executarea efectivă a acesteia.

29. Careva circumstanțe atenuante în baza art.76 Cod Penal, la examinarea cauzei și stabilirea pedepsei inculpatei, nu au fost stabilite.
30. Ca circumstanțe agravante în baza art.77 Cod penal, la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatei, instanța va reține săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracţiune similară.
31. În ceea ce priveşte modalitatea de executare a pedepsei, instanța de judecată se va călăuzi de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatei, să o rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvîrşirea infracțiunii nu reprezentă un incident în viața inculpatei, ultima fiind anterior atrasă la răspundere penală.
32. Astfel, conducîndu-se de aceste raţionamente, în ceea ce priveşte modalitatea de executare a pedepsei, precum şi ţinând cont de categoriile de pedeapsă prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, instanța concluzionează că persoana vinovată poate fi corectată şi reeducată prin aplicarea unei pedepse în formă de 240 (două sute patruzeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.
33. La stabilirea pedepsei în formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, instanţa de judecată a acordat o pondere importantă vârstei inculpatei, stării familiale şi sociale ale acesteia, ultima având la întreţinere 4 copii minori, astfel, instanţa reţine că, în prezenta cauză nu s-au constatat suficiente temeiuri ce ar justifica stabilirea unei pedepse cu închisoarea. La stabilirea pedepsei inculpatei instanţa a ţinut cont și de dificultăţile de ordin material întîmpinate de inculpată, determinate de lipsa unui loc de muncă, a unei ocupaţii social-utile sau a surselor legale de venit, ce conturează situaţia materială precară a acesteia, instanța concluzionînd că nu este rezonabil şi util de împovărat inculpata prin aplicarea unei amenzi penale, în acest caz fiind posibilă corectarea şi reeducarea persoanei vinovate prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, în formă de munca neremunerată în folosul comunităţii.
34. Instanţa apreciază că, reieşind din caracterul şi gradul prejudiciabil al faptei comise de către inculpata Vasilenco Valeria, de personalitatea acesteia, aceste măsuri de constrângere statală vor constitui un mijloc eficient şi suficient de corectare şi reeducare a inculpatei, cauzându-i în acelaşi timp unele lipsuri şi

restricţii ale drepturilor în limite rezonabile şi proporţionale, pentru atingerea scopului pedepsei penale.

35. Cu referire la solicitarea apărătorului inculpatei, privind aplicarea în privința acesteia a amnistiei, instanța de judecată reține că, potrivit art.2 alin.(1) și alin.(3) al *Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova*, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. Încetarea procesului penal conform alin.(1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate.
36. În speță, instanța conchide că inculpatei Vasilenco Valeria nu îi sunt aplicabile prevederile Legii nr.243 din 24.12.2021, or, fapta care îi este imputată a fost săvârșită după intrarea în vigoare a legii respective – *05 iunie 2022.*
37. Potrivit art.395 alin.(1) lit.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.
38. Drept urmare instanţa va dispune pînă la intrarea în vigoare a sentinţei a aplica faţă de inculpat măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara.
39. Cheltuieli judiciare în cauză nu au fost identificate.
40. Corpuri delicte, nu sunt.
41. Acțiune civilă nu a fost înaintată.

În temeiul celor expuse şi conducîndu-se de prevederile art. 384-385, 392-395 Cod de procedură penală, instanţa de judecată, -

HOTĂRĂȘTE:

Pe Vasilenco Valeria Vladimir, a o recunoaște vinovată de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal şi în temeiul normei indicate, a-i stabili pedeapsa în formă de 240 (două sute patruzeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Până la rămînerea definitivă a sentinţei a aplica faţă de inculpat măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara.

Sentinţa este cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile din data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedinte de şedinţă:
Judecător: Angela Catană